

Milieuclaims groendaken goede zaak, mits onderbouwd

In de timmerwereld geldt ‘meten is weten’. Het zou goed zijn dit aloude adagium ook los te laten op de wereld van meervoudig ruimtegebruik. Daarmee kan namelijk een feitelijke en cijfermatige onderbouwing worden gegeven van de vele milieuclaims en andere voordelen die worden toegekend aan groene en andere daken met meervoudige gebruiksfuncties. Leven op Daken is dan ook warm voorstander van onafhankelijk onderzoek.

In Kopenhagen zijn bouwers van nieuwe platte daken met een helling van minder dan dertig graden verplicht hiervan groendaken te maken. De Deense hoofdstad heeft zich namelijk ten doel gesteld tegen 2025 de eerste klimaatneutrale hoofdstad ter wereld te worden. En groendaken dragen hier aan bij, meent ‘milieuburgemeester’ Bo Asmus Kjeldgaard. Het dak gaat immers langer mee omdat het beschermd is tegen uv-stralen, wind en neerslag; groendaken zijn goed voor het milieu en de volksgezondheid; en ze kunnen 50 tot 80 procent van de neerslag vasthouden die valt op het dak. Tenminste, dat is de berekende range van waterterughouding op jaarbasis van sedumdak tot daktuin die is opgenomen in de FLL-richtlijn voor dakbegroening.

Kan dit laatste niet iets preciezer? Nee, want keiharde cijfers op basis van onafhankelijk onderzoek ontbreken vooralsnog. En dus is er ruimte voor interpretatie. Zo beweert een

Meten is weten

Feiten en fabels

andere partij op internet dat 'onderzoek heeft aangetoond dat een groendak ongeveer 50 procent van het regenwater kan opnemen en terug afgeven aan de atmosfeer'. Klopt, voor een sedumdak op jaarbasis. Maar het verschilt nogal of het miezert, stevig regent of dat er sprake is van een wolkbreuk. En dat is waar een waterbeheerder in geïnteresseerd is – de zogenoemde piekafvoeren – maar waar nog nauwelijks gegevens over beschikbaar zijn.

Kanttekeningen

Een ander voorbeeld. In Rotterdam staat het dak van het gemaal aan de Toscalaan sinds enige tijd vol met vetplantjes. Het dak kan dan tijdelijk 25 millimeter neerslag bergen, oftewel 25 liter per vierkante meter, een hoeveelheid water die gemiddeld één keer per jaar bij een extreme bui uit de lucht valt. Althans, dit claimt de Rotterdamse dienst Gemeentewerken, en ook nu weer is het mogelijk vraagt tekenen te plaatsen of in ieder geval om een nadere onderbouwing te vragen. Gemeentewerken in Rotterdam gaat echter verder en weet meer voordelen van groendaken te benoemen: ze geven de stad van bovenaf een groener aanzien, ze zorgen voor een langere levensduur van het dak, ze hebben een isolerende werking, ze vangen CO₂ af, ze houden fijnstof vast en ze gaan de opwarming van de stad tegen. Mooie claims, en ze kloppen volgens Leven op Daken allemaal als een bus. Maar de grote vraag blijft ook hier nog altijd in hoeverre groendaken nu precies aan deze milieudoelstellingen bijdragen. Is het slechts een fractie, in enige mate, of op grote schaal? Niemand die het weet, eenvoudigweg omdat niemand het nog serieus heeft onderzocht en op basis van onafhankelijk onderzoek objectieve feiten kan benoemen. Nog zoiets: groendaken zijn gezond want het water wordt gezuiverd door de beplanting en kan hergebruikt worden, ze zuiveren de lucht, zorgen voor een beter leefmilieu en werken stressverlagend en rustgevend. Ook allemaal waar, maar alweer niemand die de gezondheidsclaims met objectieve cijfers kan kwantificeren.

Duidelijke antwoorden

Als kennisplatform wil Leven op Daken duidelijke antwoorden kunnen geven op alle mogelijke terechte vragen over de milieuvoordelen van groendaken. Feiten graag, anders dreigen fabels. Waar er geen objectieve kengetallen voorhanden zijn, doen we ook geen beloftes. Maar we blijven wel op zoek naar een objectieve onderbouwing van de kwalitatieve claims. Bijvoorbeeld in het geval van de Dakcollector – een exclusief product voor het opwekken van energie op daken – waarnaar TNO op ons verzoek kritisch heeft gekeken en heeft berekend dat deze 65 procent meer rendement oplevert dan soortgelijke systemen van andere producenten.

Dit nummer van Leven op Daken heeft als thema 'Meten is weten'. Zo wordt onder meer het voorbeeld van de hierboven genoemde Dakcollector verderop in dit blad nader uitgewerkt. Evenals andere

Druk op het riool

Feiten graag, in de vorm van objectieve metingen en cijfers, want anders dreigen fabels

onderwerpen waarover het kennisplatform objectieve cijfers probeert te vergaren. Denk bijvoorbeeld aan het meten van de precieze waterterughouding van verschillende soorten daktuinsystemen, dat momenteel wordt uitgevoerd. Ook leggen we uit waarom u Leven op Daken voorlopig niet de claim zult horen uitspreken dat tuindaken in de winter een isolerende werking hebben. We weten dat ze warmtevertragend werken, maar hier een rc-waarde aan toekennen is nog niet wetenschappelijk onderzocht en daarom ook nog niet mogelijk. Dus ook hier geldt: nog even geduld a.u.b. *L*